És una amenaça, l'immigrant?

Em sembla molt pertinent el cicle de conferències que sota el títol 'Catalunya, terra d'acollida?', i organitzat pels Amics de la Unesco Valldoreix-Sant Cugat, tenen lloc aquest mes de maig a l'Arxiu Nacional de Catalunya. La primera, interessantíssima, per cert, es va celebrar el passat dia 6 a càrrec de la regidora d'Immigració i Igualtat, Susanna Pellicer, i va girar entorn dels efectes que té en la vida de Sant Cugat l'arribada de milers de persones procedents d'altres llocs del món.

No és cap secret -i el col·loqui posterior a la conferència ho va demostrar- que aquesta qüestió amoïna molta gent que veu en els nouvinguts una mena d'usurpadors. “Ens prenen els llocs de treball” o “viuen a costa nostra” són frases que expressen el rebuig o, si més no, la por vers l'immigrant. Talment com si l'immigrant constituís una amenaça per si mateix.
Jo, en canvi, no ho veig així. No crec que l'immigrant constitueixi cap amenaça. “Amenaça per a qui?”, caldria preguntar. D'entrada, cal agrair a molts d'aquests immigrants que vulguin fer totes aquelles feines que nosaltres no volem fer. Ens agrada veure nets els carrers i els parcs de Sant Cugat, sí, però no ens agrada ser nosaltres qui els netegi. Tanmateix, algú ho ha de fer. Doncs bé, no hi ha cap català de soca-rel disposat a fer aquesta feina. ¿És un usurpador, aleshores, el nouvingut que neteja els carrers? “No, en aquest cas no”, diran fins i tot els més xenòfobs. L'usurpador, segons ells, és el nouvingut que vol fer feines que sí que volem fer els autòctons. Aquest, de tota manera, és un argument fal·laç, perquè és cert que hi ha moltíssims llocs de treball ocupats per nouvinguts que anys enrere els ocupava gent autòctona, però no és la immigració qui ha canviat aquest estat de coses sinó la mateixa societat catalana. Vull dir que no pas totes les feines que els autòctons ens neguem a fer, com ara escombriaire o paleta, són de perfil baix. Per fer feina a l'hosteleria, per exemple, cal tenir un mínim d'estudis, i, malgrat això, resulta força difícil trobar catalans de soca-rel disposats a fer-la. Bàsicament, perquè no ens ve de gust treballar el cap de setmana. Fixem-nos que justament una de les coses de què es queixen molts pares i mares és que els seus fills de divuit o vint anys es volen guanyar la vida, sí, però no estan disposats a fer-ho en divendres, dissabte o diumenge. Queda clar, per tant, que amb el tema de la immigració hi ha molta gent que fa demagògia. Especialment aquella que necessita reafirmar-se com a membre d'una tribu en contraposició a una altra tribu.

VÍCTOR ALEXANDRE és periodista i escriptor

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/51690.html

Copyright 2024 Cugat.cat